

[Dahlgaard.]

importerede varekomponenter, og på den indirekte, men ikke mindre væsentlige omkostningsfordyrende virkning, som afgiften har i kraft af pristalsmekanismen og pristalsreguleringen af lønningerne.

Nu vel, det er jo ikke et forslag om at indføre importafgift, vi drøfter i dag, men et forslag, der drejer sig om at gennemføre lempelser i loven. Det er altså et lovforslag, hvis tendens vi i og for sig kun kan være tilfredse med.

Hvad er der så opnået under de langstrakte udvalgsforhandlinger, som på en udmærket måde er blevet ledet af udvalgets formand, hr. Risgaard Knudsen? Ved første behandling udtalte jeg bl. a., at det radikale venstre principielt ønsker loven helt ophævet. Jeg fremhævede imidlertid 4 punkter, hvor vi fra radikal side ville sætte ind under udvalgsarbejdet. Jeg nævnte for det første det ønskelige i, at der i loven blev indføjet en generel bemyndigelse til finansministeren til administrativt at kunne fritage varer fra importafgiften. Jeg tænkte hermed naturligvis på de mange uundgåelige tilfælde, hvor det hen ad vejen ville vise sig, at produktionsmæssige, eksportmæssige og beskæftigelsesmæssige hensyn ville tale for, at disse eller hine varer eller halvfabrikata blev undtaget fra afgiften. Dette ønske om en mere generel dispensationsmulighed er ikke blevet opfyldt med finansministerens ændringsforslag. Det beklager jeg, og det tror jeg mange virksomheder vil beklage i de kommende måneder.

Jeg nævnte dernæst, at det radikale venstre ønskede en lang række enkeltpositioner i toldloven undtaget fra importafgiften. Finansministeren har her til anden behandling stillet ændringsforslag om yderligere undtagelser fra afgiften ud over dem, der allerede var indeholdt i det oprindelige lovforslag. Jeg vil gerne give udtryk for, at finansministerens udvalg af varer til fritagelse for importafgiften i det store og hele svarer til, hvad også jeg ville have placeret højest på en prioriteringsliste over varer, for hvilke undtagelse for importafgiften er i særlig grad påkrævet. Men undtagelseslisten er stadig alt, alt for kort.

Under lovforslagets første behandling nævnte jeg for det tredje det ønskelige i, at varer og herunder særlig maskiner og pro-

duktionsudstyr, der var indkøbt på kontrakter afsluttet før importafgiftslovens vedtagelse den 21. oktober, blev fritaget for afgiften. Disse indkøb af maskiner og produktionsudstyr var jo sket uden mulighed for at tage importafgiften i betragtning, og virkningerne af afgiften er netop for maskiner og produktionsudstyr tidsmæssigt mere langtrækkende end afgift på råvarer og komponenter, der anvendes i den løbende produktion. Finansministeren har på dette punkt imødekommet det radikale venstres ønsker, og det benytter jeg lejligheden til at sige tak for.

Endelig udtrykte jeg ønsket om mere i almindelighed at få maskiner fritaget for importafgiften. Det er unægtelig ikke særlig hensigtsmæssigt, når vi nu skal forberede dansk erhvervsliv på den forøgede konkurrence, det vil møde ved tilslutning til fællesmarkedet, da at fordyre og vanskeliggøre den modernisering af erhvervslivets produktionsapparat, som vor konkurrenceevne er afhængig af. Nu må det naturligvis erkendes, at maskinområdet er overordentlig omfattende, og hvis der skulle blive en lov tilbage, må man også erkende, at det ville være vanskeligt for finansministeren at give fuld imødekommenhed på dette punkt. Det drejer sig jo om en indførsel af maskiner fra udlandet, der omfatter ca. 7 milliarder kr. på årsbasis.

For dog at nå frem til et realitetsbetonet grundlag, hvor man kunne have forhåbninger om, at også finansministeren kunne tænkes at gå ind i drøftelserne, har vi i udvalget, inspireret af henvendelser fra Industrirådet og landbrugsorganisationerne, været inde på, om man kunne fritage de alermest vitale maskiner til industri og landbrug. Der ville i så fald blive tale om landbrugsmaskiner og industrimaskiner svarende til en årsimport på ca. 1³/₄ milliard kr. Heller ikke dette ville finansministeren imidlertid gå med til. Vægningen skyldtes ikke hensynet til det provenu, som afgiften medfører for statskassen. Både finansministeren og budgetministeren har bedyret, at der ikke ligger provenumæssige hensyn bag denne lov, og det står naturligvis til troende. Hvis man fritog disse vitale maskinområder for importafgiften, ville importen naturligvis ikke af den grund blive 1³/₄ milliard kr. større end ellers. En vis import af